

Marieholm 24 Mars 1881.

Abkade Lyskon.

Lika enslikt som vi ha här på vår

O, ha mi ju det äfven på en udd.

Ja det är nästan vår tur nu att

känna med omkan med eder. Vi

ha ändå mera beröring med men-

ni'skor, (bonelfolk) an ni ka der.

Inte är jag den som atleles pinsar

ensamheten, fast den är bra ibland,

men jag kan ofta ha rätt ledsamt

is synnerhet då Emmi är borta,

såsom nu är fallet. Tack Emelie för

ditt bref, jag hade smatt väntat på

ett sådant innan jag skulle skrifva

efter det var jeg som havde skænket

sist farlän det är nog länge sedan.

Det är ju roligt att du nu varit

Thilda hade ännu ej skrifter, men genom bestyrelsen med vilken blifvit
öfverordt, hon sänder varma hälsningar till eder alla.

litet raskare igen. Mätte Guds Helige Ande
lära oss att vått taga vara på de näde
dagar som ännu förunnas oss, att vi
allt bättre lära känna oss själva och
vårt behof af en Frälsare. Och det på
fullt allvar, ty det är dock ingen lek
dessa lif och döden ännu minnelse.
Tro inte att jag predikar för dig allena,
nej jag behöfver så väl samma predikan,
jag glömmes så ofta lifets allvar och
låter tankarna irra bland dess obetyd
ligheter och fäpängheter. Wilhelm
börjar nu blifva åter stäld från sin öron
åkomma. Ennis var den, vi fruktade
att det skulle bli något lika svårt
som för 15 år sedan då han öfverknade
Alhelgonatiden och först om Påsk kunde
gå i kyrkan. Och då hade han ännu
en öppen bulning som nåckte till mid
sommarn. Denna gång tycks det gå skon
ligare af, om det nu sedan är pillernas
förtjenst, dem har han öst i sig grundligt.

Han har nu ännu fått undan sina
tabeller och ännu expeditioner. Thilda har
varit adjunkt och fått hjälpa till med
tabellerna som nu blifvit än villoftli
gare än förr. I dag och i går har jag
varit behjelpelig, då han gjort anlekmä
gar i sin matrikel, om förändringar
ibland presta ståndet i hela landet.
Det går fortare då jag läser opp och han
skriver. - Från våra unga tre i Hfors
ha vi haft flera bref, de tycks ju vara
nöjda och lyckliga i sitt lilla hem.
Gud låte det så fortvara. Om blott
Lachris får vara frisk, så hoppas jag
att också de skola få sitt dagliga bröd.
Mycket goda ha ju släktingar och bekanta
varit mot dem, så att de nu ha ett ovanligt
väl försedd nytt bo. Lachris skref att
Almas ögon strålade när hon först såg
sig omkring i sitt lilla rike. Nästan för
små lära de ändå finna sina rum så
att de redan måste tänka på att flytta.

Emmi har redan varit en vecka i Åby.
 Evas bref kom dock litet för tidigt, så att
 det har nog en resa hit och vi få en li-
 ter del deraf. Det skulle dock följa med
 tillbaka föratt ytterligare begrundas.
 Kanske skrifver Emmi derifrån till
 edra flickor. Thilda har i dag rekvirerat
 en öf alnars väf som en af pigorna
 skall väfva. Alina skall gå i skriftska-
 lan i vår. Sedan skulle vi nog önska
 få någon plats åt henne som hjälp
 reda i hushållet, om möjligt hos någon
 af släktingarna, här har hon nästan
 för goda dagar. Hon syr nu en klädnings-
 väf åt sig, förut har hon spunnit ull till
 lika med mig, till en klädningsväf
 åt flickorna. Jag önskar ganska bra
 att trampa rocken med mina styfva
 ben. En kart från Eugenie frös ihjäl
 natten mot nista söndagen, helt nära
 sitt hem, på återfärd från Gårdsby.
 Papperet blir fullt. Leve en väl kärä sys-
 kon under Guds beskydd. Önskar eder
 syster Lohr.

